

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 3 грудня 1939 р.

Четвер, 17 вересня 1981 року № 112 (2996).

Ціна
2 коп.

НОВЕ ІМ'Я

Ось і осінь настала. Тиша і тепла. Погостіли радують трудівників колгоспу імені Леніна Новоукраїнського району. Нині тут повним ходом іде збирання пізніх культур.

— Із сібною озимих ми вже впорались, — посвячує мене в господарські турботи головний агроном колгоспу Григорій Григорович Баран. — Нині приступили до копання цукрових буряків, збирасмо кукурудзу, звільняємо поля від пожнивних решток, закладаємо в траншеї силос.

Успішно ідуть польові роботи у четвертому відділку цього колгоспу. Буряки тут збирають іпатівським методом: комплексними загонами. Ефективно використовувати його дозволяє добре оснащений технічній парк господарства, у якому чотири потужних бурякозбиральних комбайни, шість гичкозбиральних машин. Цю техніку здебільшого експлуатують механізатори із солідним стажем роботи Анатолій Кретов, Володимир Хо-

ВАГОМИЙ ПОЧАТОК

менко, Микола Конько, ланковий механізованої ланки Леонід Колечкін. А ось комсомолець Микола Ткач на бурякових жнивях працює еперше. Ще навесні ланковий запрягав цього хлопця. Роботящий, розбирається в техніці, при потребі попорається зайву годину біля трактора чи комбайна.

Раніше Микола працював слісарем на тваринницькій фермі. З роботою справлявся непогано, та хлопця тягнуло до машин. І торік, щоб перевірити свої сили, попросив він ко-

мітет комсомолу колгоспу направити його на жнива. Трудився у збирально-транспортному загоні, яким керував Л. К. Колечкін, і успішно здав свій перший хліборобський екзамен. Разом із наставником вони завоювали друге місце по колгоспу на косовиці ранніх зернових. А потім Леонід Кузьмович узяв Миколу в механізовану ланку по вирощуванню цукрових буряків. Хлопець не підвів старшого товариша. Він добре потрудився на сібці цукристих: вносив у ґрунт гербіциди. А нині

Микола приступив до збирання буряків. Працює молодий механізатор на гичкозбиральній машині БМ-6. На його рахунок вже більше 60 гектарів звільнених площ. Перші осінні жнива для комсомольця почалися едало.

Д. ТАНСЬКИЙ,
громадський кореспондент «Молодого комуніста».

На зйомку: на полях колгоспу імені Леніна повним ходом іде збирання цукрових буряків.

Фото О. МАЛЮКА.

П'ЯТИРІЧКА: РІК ПЕРШИЙ

Твій
КОМСОМОЛЬСЬКИЙ
ВНЕСОК

ПРИКЛАД

Попереду

в соціалістичному змаганні молодих виробничників автотранспортного цеху виробничого об'єднання «Кіровоградграфіт» комсомольсько-молодіжний екіпаж КРАЗу у складі шоферів Миколи Слісарука і Василя Чермериса.

Молоді водії доставляють сировину для подальшої переробки, свої денні завдання перевиконують.

Микола Слісарук очолює комсомольську організацію автотранспортного цеху. Ця організація — одна із кращих на підприємстві, адже комсомольці ривняються на ватажка.

Ю. КРОКУС.

Гайворонський район.

ТВОРЧІСТЬ

В рахунок 1982-го

Комсомолец Ярослав Костів прийшов на Кіровоградський завод тракторних гідроагрегатів порівняно недавно: в жовтні 1979 року почав працювати токарем у механоскладальному цеху № 2. І з пер-

ших днів проявив себе умілим фахівцем. У червні цього року він рапортував про дострокове виконання особистого виробничого плану першого року п'ятиріччя. Нині Ярослав закінчує виконання завдання першого півріччя 1982 року. Всі токарні роботи комсомолец виконує швидко і якісно, продукцію здає тільки з першого пред'явлення.

Досягти високих виробничих успіхів — не самоціль молодого токаря. Він

прагне, щоб його знання, вміння допомагали й іншим. Ярослав раціоналізатор: кілька запропонованих ним новітніх уже впроваджено у виробництво.

Цього року Ярослав закінчив Кіровоградський інститут сільськогосподарського машинобудування. Набуті знання стали надійним фундаментом для високоефективної роботи, творчих пошуків, сміливих дерзаль.

В. ДУДНИК.

Подруг Валентину ПАСІЧНИК. Віру КАРЕЦНАК добре знають у виробничому об'єднанні «Дніпроенергобудіндустрія». Комсомолки працюють малярками на оувельній ділянці. Свої досвід і вміння дівчата щедро передають новачкам, які приходять у їхню бригаду.

Фото Л. ТАРАСЕНКА.

Життя Спілки

КОМСОМОЛЬСЬКІ
ЗБОРИ «ВЧИТИСЯ,
ЩОБ ЗНАТИ, ВМІТИ,
ТВОРИТИ І БОРОТИ-
СЯ».

Нині у загальноосвітніх школах області проходять Всесоюзні відкриті комсомольські збори з порядком денним «Вчитися, щоб знати, вміти, творити і боротися». Вони — конкретна програма дій усіх комсомольських організацій на навчальний рік.

Наш кореспондент побував на таких зборах у десятирічці № 17 м. Кіровограда і зустрівся із секретарем комітету комсомолу школи дев'ятикласницею Раїсою Романюк, восьмикласником Романом Білобровом, ученицею десятого класу Світлоною Дубіною. І от яка вийшла розмова.

Скільки коштує п'ятірка?

Р. РОМАНЮК:

— Поки що ми школярі. І не виробляємо ніяких матеріальних цінностей, а тільки споживаємо їх. Тому наш найперший, найголовніший обов'язок — вчитися, боротися за міцні і глибокі знання. Мабуть, не одному з нас на уроках буває нецікаво і нудно. Хто хоч раз задумувався, чому так виходить? А тому, що деякі учні (в тому числі комсомольці) погано готуються до уроків. Коли їх викликають до дошки, вони починають досить незрозуміле бурмотіти або ж зовсім мовчать. Як користь від такого уроку? Не можна сказати, що у нашій школі нездібні учні. Просто вони, буду відвертою, лінькуваті. Це стосується Юрія Микитенка, Сергія Свинкіна, Віти Непокритої, Юрія Якушенка, Сергія Слободянюка... «Часу не вистає», — часто кажуть ці учні. Дивно, чому ж він завжди є у Романа Білоброва, Олени Босої, Тані Говді, Оксани Голик, Юлі Головіної, Мілани Бухарової. Ці комсомольці всигають усе: й до уроків добре підготуватися, і шкільні гуртки відвідувати, і виконувати масу громадських доручень. До речі, про доручення. Нині у школі триває місячник по заготівлі кормів для громадської худоби. Більшість учнів добросовісно поставилися до такої потрібної справи. Взяти хоча б дев'ятий «Б». Він поки що лідер міжкласного змагання — 936 кілограмів скошеної трави на його рахунок. А чим пояснити такі цифри: восьмий «Б» — 47 кілограмів, восьмий «В» — 23, восьмий «Д» — 9?..

А ще хочу запропонувати всім таку справу: майже всі ми живемо в одному мікрорайоні, де головна вулиця носить ім'я письменника, нашого земляка Юрія Яновського. Комітет комсомолу закликає всіх учнів боротися за право присвоєння десятирічці ім'я цього видатного письменника. Давайте створимо власний музей Юрія Івановича Яновського, давайте вчитися у його героїв, як треба працювати, як треба любити рідну Батьківщину.

Р. БІЛОБРОВ:

— Тема сьогоднішніх зборів — «Вчитися, щоб знати, вміти, творити і боротися». Пряма відповідь на запитання, з яким я часто стикаюсь. Саме так — вчитися, щоб знати. Щоб у будь-яку хвилину стати на захист рідної Вітчизни, щоб рости людьми з великої літери. А часто доводиться чути: «Якщо я добре вчитимусь, батьки пообіцяли купити мопед, джипси, магнітофон...» Оце так постановка питання! Виходить, п'ятірки за обіцяну дорогу річ?

С. ДУБІНА:

— Вісім років підряд я була круглою відмінницею. Все мені було цікаво. П'ятірки постійно рясніли у моєму щоденнику. І раптом... у дев'ятому класі я себе не впізнала. Все робила так, як і раніше, але появились четвірки, зник інтерес до навчання. У чому справа? На це запитання я не знаходила відповіді. І нарешті виявила причину. Вона — у власній неорганізованості. Таке відкриття я зробила, згавши цілий рік. Очим закінчується, коли ти не вмієш або не хочеш себе правильно організувати. Дала собі слово вправитися, хоч і часу дуже мало, адже я десятикласниця. Зацікавилася системою самоосвіти, яка пропонувалася нам у гуртку «Учись вчитися». Яка потрібна і захоплююча це річ!

ВІД РЕДАКЦІЇ: Такі збори вже пройшли або скоро відбудуться і у вашій, друзі, школі. Напишіть, які питання ви розглядали на них які прийняли рішення. Чекаємо ваших повідомлень.

Відзвеніли, відшуміли каїшукли — щаслива і радісна пора для цієї дітвори. Вони були хорошим відпочинком і добрим трудовим загартовуванням. Працюючи в таборах праці і відпочинку, трудових об'єднаннях старшокласників, учнівських виробничих бригадах, шкільних лісництвах, ремонтно-будівельних бригадах, учні одержали істинне задоволення від власної праці, відчули себе самостійними членами трудового колективу. Літня чверть, або як її називають, п'ята, трудова, має неабияке профорієнтаційне значення, сприяє закріпленню молоді на селі. Але чи завжди вона має бажаний ефект?

наті (наприклад, вивчали будову трактора — трудяться в колгоспі трактористами і так далі). У даному ж випадку мова йде про роботу на пропозиції сільськогосподарських культур, збиранні овоочів, фруктів. Варто нагадати, що робота учнівської виробничої бригади починається після нового року з укладання договору між школою та господарством. Про це чомусь забули у Новомиргородському районі, де учнівські виробничі проігнорували договірну кампанію.

Для порівняння скажу про учнівську виробничу бригаду Комінгратської середньої школи Новоукраїнського району. 177 учнів

ВІДГОМІН

УРОКИ

ЛІТА

ДО ПІДСУМКІВ П'ЯТОЇ, ТРУДОВОЇ ЧВЕРТІ

Щороку в нашій області все більшого розвитку набуває рух трудових об'єднань школярів, а відповідно до цього з'являються і нові проблеми. І першочергова з них — створення умов для роботи трудових об'єднань школярів у три зміни. На жаль, поки що в області літня трудова триває лише дві зміни. А в Новоархангельському, Долбицькому, Добровеличківському, Голованівському, Бобринському районах — всього одну. Хвилює і те, що в Гайворонському, Голованівському, Устимівському районах з полі зору організаторів п'ятої, трудової чверті зовсім вилетіли восьмикласні школи. Перш за все тому, що в багатьох райкомах та міськкомках комсомолу, районних відділах народної освіти недостатня увага приділяється трудовому літу школярів.

Щедра, урожайна новоархангельська земля виплекала не одного герої-холоборобів. З раннього віку тут прищеплюють дітям до праці. Тож люблять трудитися на ланках школярів. Про це свідчать випадки самостійного трудовлаштування випускників у колгоспи. А що ж трудові об'єднання? Вони, на жаль, не стали переважною формою трудовлаштування учнів. Літо-81 пройшло в районі в одну зміну. Для прикладу візьмемо Надляцьку десятирічку, на базі якої торік працювала одна з кращих в області учнівська виробнича бригада. Нині справи в Надляці набагато гірші. У таборі праці і відпочинку, створеному на базі учнівської виробничої, трудилася тільки дев'ятикласниця і тільки в одну зміну. Таким чином, час шкільної виробничої практики співпадає із роботою в таборі праці і відпочинку. А як же літня трудова? Про неї забули? Та ні, організатори трудового літа поспішили зарахувати виробничу практику як п'яту, трудову. І безнадійно, як вони твердять. Справді, положення про учнівські виробничі бригади дозволяє частковий накладати годі, коли школярі працюють за тією спеціальністю, яку вони вивчали в міжшкільному виробничому комбі-

протягом усього літа наполегливо трудилися на полях місцевого колгоспу імені XX з'їзду КПРС. А поруч з ними були вчителі. На базі виробничої бригади прекрасно працювали ланки тваринників, овочівників, шовководів, кормодобувний загін і загін «Жінка-81».

Проблем п'ятої трудової чверті у нашій області багато. І чи не найголовніша з них — будівництво стаціонарних таборів праці і відпочинку. Поки що позитивним вирішенням цього питання не може похвалитися жоден район. Ось, наприклад, в Олександрівському районі мали спорудити стаціонарний табір праці і відпочинку для міських школярів. Давно виділені для цього кошти, є матеріали, але будівництво ніяк з місця не зрушило — не вистачає спеціалістів. Але ж в Олександрії є міжшкільний навчально-виробничий комбінат, де готують мулярію. То чому б не створити у місті трудовий загін будівельників? Вони й допомогли б споруджувати табір.

У багатьох районах є приміщення, які можна було б переобладнати під стаціонарні табори праці і відпочинку. Але в Гайворонському, Долбицькому районах через нерозпорядливість організаторів трудового літа доводиться щоразу відвозити учнів на місце роботи і додому. Звідси — порушення режиму, виробничого процесу, дисципліни і порядку в таборі.

Однією з важливих проблем організації літньої чверті є її укомплектування таборів праці і відпочинку педагогічними кадрами. А чи не можна подолати ці труднощі, наважись із роботою в таборі праці і відпочинку керівниками трудових об'єднань студентів педагогічних вузів?

Вирішення цих та багатьох інших проблем піде на користь і організаторам п'ятої трудової чверті, і її учасникам. Попереду цілий навчальний рік. Тож не будемо гаяти часу і візьмемося за роботу сьогодні.

І. ПАЛАДІЙ,
інструктор обласного штабу СБЗ, член прес-центру.

ТОН ЗАДАЄ МОЛОДЬ

Ще кілька років тому бісро побутових послуг кіровоградської фірми «Райдуга» називали серед тих підприємств, які не можуть похвалитися добре налагодженим обслуговуванням населення. Тепер становище змінилося. Бісро надає замовникам 27 видів послуг, до кінця року буде запропоновано ще три.

Новий струмінь в життя колективу внесла молодь. Нині кожен другий працівник бісро — комсомольського віку. Юнаки й дівчата працюють під девізом: «Кожне замовлення — достоєно, якісно».

На знімку: кращі молоді спеціалісти закрійнички Валентина Козинець та майстер по ремонту і настрівуванню балнів комсомолець Павло Золотаров.

Фото Ю. ДНІПРОВСЬКОГО.

Шевченко впійшов до кімнати і сів на стілець. Замислився. «Бач, стомлюватися став. Це вже, мабуть, вік дається взнаки... Та й війна...» Подивився на шореткі патружені долоні і опустив їх на коліна. Якої тільки роботи не переробили ці руки! В роки Великої Вітчизняної міцно стискували зброю, потім 22 роки підряд — інструмент трактора, а ось уже десятиріччя тримають ковальський молот у колгоспі імені Кірова Олександрівського району.

Дружина поралась біля плити, а він усе сидів мовчки та думав, як її вирівняти підкидали у вогонь дрова. Жовто-червоні язички полум'я радо облизували їх, і політці всесло погріскували. Дивився, а губи майже нечувтно шепотіли:

Вється в тесній печурі
огонь,
на поленьях смолу,
як сльозу...

Ось так, замислившись, сидів він і тоді, в жовтні 1943-го, у полі під Запоріжжям і мовчки дивився на вогнище, навколо якого грівся його бойові товариші. І линула думками вгору по Дніпру, на лобу серцю Кіровоградщини, в рідне село Стару Осоту. «Де ви, мамо? Чи живі ще? Чує, хазяйнує у нашому селі фашисти... Тримайтесь, ми недалеко, ми б'ємо ворога...» Чи ж доведеться зустрітись з матір'ю? Два роки минуло відтоді, як вона впровадила його на фронт. Йому тоді ще не виповнилося й вісімнадцяти. Він був комсомольцем, не міг сидіти вдома, коли Батьківщина в небезпеці. Правда, через два дні його евакуювали в селище Загорське, що поблизу Москви. Мовляв, залізничник, тож будуй залізничні магістри, вони тепер країні конче необхідні. І він будував. А як відступали, то доводилося і руйнувати...

Опісля захищав Вороже, визволяв Північну Осетію, Ставрополь, Краснодар, інші міста. Був дітиччю поранений, але знову повертався в стрій. І ось уже, будучи зв'язковцем 417-го винищувального протитанкового полку, підійшов до Запоріжжя...

Світло від полум'я падало на обличчя, на папірець, на якому Пилип писав листа. З осіннього неба світив місяць. «Я обіцяв повернутись, мамо, і повернусь», — дописав у листі. Обвів поглядом товаришів, — ... і всі ми повернемося. Так людям у селі й передатье. Хай чека-

ють». Та й склав трикутником.

Він ще не знав, скільки жорстоких боїв чекає його попереду, скільки ще буде безсонних ночей, нестримних атак. Але будувати і опустити їх на коліна він не забуде ніколи, які через десятиліття вестимуть до його хати і літніх, і молодих з єдиним проханням. «Розкажіть...»

цідів крізь зуби. — Ну, лети, лети... Міцно притиснувся до землі. А вона так і пашіла жаром.

Машина була вже близько. Дав чергу з автомата. Зупинилася. З кабінки вискочив переляканий фашист і кинувся тікати. Він міцно притискався до себе фугляр для скрипки. «На втечеш, — подумав Пилип і раучко вискочив з

моги і везе трофейний прапор.

Після зупинився лише на великих залізничних станціях. Але й на маленьких юрмилися люди: дізналися, що їхати будуть переможці, тож виходили вітати. Він вдихався з обличчя жінок, вистражда, але радісні, і в кожному абачав риси своєї матері. Це вже потім, після пара-

ТАЄМНИЧИЙ

ФУТЛЯР

Розповідає Пилип Никифорович не стільки про себе, скільки про бойових побратимів, які вічно живуть у його пам'яті. Особливо любить зустрічатися зі школярами. Він почесний піонер Старососської середньої школи і дитячого санаторію.

І завжди П. Н. Шевченко розказує про цей випадок...

... Радянські війська успішно просуваються в напрямку річки Прут. Готується прорив Яссо-Кишинівського угруповання ворога. О шостій ранку почалася артилерійська підготовка. Здрігалася, ступоніла від вибухів земля, дим з'їдався в очі. На кожному метрі падав снаряд. День був, як ніч. Танки швидко рухалися вперед. Пізота не встигала. Полк, у якому служив Шевченко, зайняв оборону і стримував атаку фашистів, які підходили зсередини.

Пилип одержав радіограму з наказом будь-що затримати ворожий автомобіль. У ньому — незнайома особа. Одним словом, що б там не було, треба взяти. А через деякий час він побачив криту машину, яка, здавалося, їхала прямо на нього. «Ага, ось і сам «птаха» у наші руки летить, з ненавистю про-

У ході Всесоюзної пошукової експедиції комсомольців і молоді, піонерів і школярів «Літопис Великої Вітчизняної» використовуватимуться з анкета, у якій, зокрема, буде графа, де колишній фронтівний записе спогади про найбільш пам'ятний день війни.

І наша чергова публікація — саме про це — про ветерана П. Н. Шевченка, про одну з найбільш пам'ятних сторінок його фронтової біографії.

А через кілька хвилин він уже в полоні німецького офіцера в штабі, у руках тримає футляр.

Лише в штабі дізнався, що «птаха» той був полковник Ріхтер, а в футлярі — німецький прапор. Похвалив юнака підполковник Матвеев і сказав:

— А це хай буде у тебе, — простягнув футляр з трофеєм. — Він ще потрібен буде.

І Пилип сказав той прапор.

У тому бою радянські воїни здобули велику перемогу. Захопили багато фашистських танків, взяли в полон тисячі ворожих солдатів. З боями перейшли в наступ. Звільнили Ясси, Кишинів, визволяли Румунію, Австрію. Вже не за горами була Перемога...

І ось полк одержав першу незашифровану радіограму — кращого бійця з трофеями послати на парад Перемоги в Москву. Тоді й вирішили на зборах полку, що їхати в столицю молодший сержант П. Н. Шевченко...

Скільки то було радості! Адже товариші дозрили — значить, позачають, значить заслужив. Він їде в столицю, на парад Перемоги.

ду Перемоги, він отримає на місяць відпустку і поїде в рідну Стару Осоту. І застане там напівзруйновану хату, і зустріне після довгої розлуки з пошарпаною від горя матір'ю, яка поневірялася по сусідах, бо ніде було жити. Він дужими руками відбудує хату та й знову в армію...

Все те ще попереду. А поки що він їхав до столиці. Потім — на Красну площу.

Урочисто пройшла через площу техніка, промарширували представники всіх родів військ, а потім ішли ті, кому довірили кидати на брук фашистські прапори. Серед них був і П. Шевченко. Крокували гордо, як можуть крокувати люди, котрі виконали свій обов'язок перед народом, перед Батьківщиною, які знищили гітлерівську орду. Кидали додолу ненависні прапори фашистів, які хотіли панувати над усім світом.

Коли сонце повернуло за полудень, воїни-переможці знову вишикувалися на площі. Зачитували імена загиблих на приїзді до Головнокомандуючого. Стояла мертва тиша. Кожному хотілося почути й своє прізвище. Раптом:

— Молодий сержант Шевченко!

Пилип Никифорович аж усміхнувся до себе, згадуючи той, чи не найшасливіший у житті день.

— Ти б приліг, — перервала думки дружина Катерина Гордіївна. — Потіби бачу, що день сьогодні був важкий. Відпочинай.

— Ні, — підвівся зі стільця. — Не можу. Бачу, гарно як надворі, добра кожна година, і пішов з хати.

— Отак завжди — біла робота та біла робота, — з повагою подивилася йому в слід дружина.

С. ЗДИХАЛЬСЬКА,
студентка факультету журналістики КДУ.

Привіт Болгарії, що пута вікові
В священній боротьбі розбила зяцент навіки,
Що виноград ростить і рози на крові,
Яку пролив народ у єдності великій.

[М. Рильський].

У ВЕРЕСНІ цього року все прогресивне людство відзначає 37-у річницю соціалістичної революції в Болгарії та 1300-річчя утворення Болгарської держави. Бурхлива, багата на події історія країни знайшла своє відображення в кращих творах болгарської літератури.

Глибока національна самосвідомість болгар не раз проявлялася в бунтах, у гайдуцькому рухові, у виступах одиниць і, врешті, в організованій боротьбі, яку очолили великі сини Болгарії. Про одного з цих патріотів, котрий підготував і очолював Квітневе повстання 1876 року, — Георгія Мамарчева, — розповідає К. Калчев у романі «Відважний капітан» (М., «Дитяча література», 1978). Герой роману одним із перших зумів знайти єдино правильний шлях боротьби — збройне повстання. Він помер далеко від батьківщини, але його

славні діла живуть у пам'яті наших поколінь болгар. Книга сповнена почуття любові до братнього російського народу.

У романі «Під ігом» (Одеса, «Маяк», 1979) класик болгарської літератури І. Вазов відтворює революційну боротьбу болгар за визволення і героїзм російських солдатів, які прийшли їм на допомогу. В романі створено цілісні образи революціонерів Бойчо Огнянова, Полеміки Огнянова, Соколова, Кандова та інших. Книга відображає події Квітневого повстання 1876 року, патріотизм нашої

Роман «Генеральна пера-вірка» (Львів, «Каменяр», 1979) теж написав лауреат Димитровської премії К. Калчев. У ньому розповідається про події фашистського червеного перевороту 1923 року та антифашистський виступ у вересні того ж року. В яскравих образах книги перед читачем постають відомі діячі міжнародного комуністичного руху Георгій Димитров і Василь Коларов.

До вершин болгарського письменства належить твір З. Стоянова «Записки про болгарське повстання» (М., «Художня література», 1978).

Захарій Стоянов сам був учасником Старозагорського та Квітневого повстань, їх ватажком. Він пройшов

турецьких в'язниць і чудом залишився живий, спілкувався з борцями за народну свободу, був свідком їхніх страждань. І тому так схвилювано і правдиво звучить його розповідь про ті події.

...9 вересня 1944 року. Здравець. Ніхто не спав тієї ночі. Та і як заснути, коли на тому березі ріки знаходяться частини наступаючих радянських військ? Розійшлися чутки, ніби Москва оголосила Болгарії війну. Але ж ніхто не стріляє, ніде не готуються до бойових дій. Що буде далі? В книзі розповідається про події цього знаменного дня, які увійшли в історію болгарської держави — відбулася соціалістична революція. Про неї — книга Д. Асьонова «Біографія вічного дня» (М., «Прогрес», 1980).

В ідлунали злими минулих боїв. Збулася мрія

болгарських борців за народне щастя. Письменники в своїх творах цього періоду розповідають про творчу працю вільних людей, їх щасливе життя і безмірну любов до великого російського народу.

Письменник — земляк В. Базилевський у дорожніх нарисах «Земля двох морів» (Дніпропетровськ, «Промінь», 1978) розповідає про героїчне минуле і щасливе сьогодення життєві Болгарії. Добруджі, про прекрасних людей цього сонячного краю і дружбу, що навіки єднає їх з трудящими Кіровоградщини. Книга ілюстрована цікавими фотографіями.

«Свобода» — так називається збірник поетичних та прозових творів болгарських письменників (К., «Дніпро», 1978), куди увійшли близько двадцяти творів

класиків і сучасних письменників Болгарії. В них оспівана героїка боротьби болгарського народу, радість життя після визволення та міцна дружба між нашими народами. Твори болгарських поетів надруковані в перекладі кращих українських майстрів слова — П. Тичини, Д. Павличка, Б. Чалого та інших.

Читачам цікаво буде прочитати і багато інших творів болгарських письменників: Христо Ботева, Лео Мілева, Н. Вапцарова та інших. Всі ці книги сповнені віри у світле майбутнє сонячної Болгарії, в дальший розвиток матеріальної і духовної культури її мужнього і волюбного народу.

О. ШУГАЄВА, завідувача бібліографічним відділом обласної дитячої бібліотеки імені А. П. Гайдара.

„ХОЧЕШ МИРУ, ГОТУЙСЯ ДО МИРУ!“

Рішення уряду Сполучених про розміщення «крилатих ракет» на Сіцилії... Рішення Рейгана про повномасштабне виробництво нейтронної зброї... У члених листах, котрі надходять у ці дні до редакції італійських газет і журналів, їх автори намагаються осмислити значення цих подій, розібратися в тому, чим загрожують вони Італії, сьогоденню і прийдешньому всьому народу і кожній сім'ї зокрема...

Ось що пише, наприклад, в редакцію однієї з газет читач М. Мікеліні з Рима:

«У своєму недавньому інтерв'ю по телебаченню А. Фанфані (голова сенату італійського парламенту. — Прим. автора), виправдовуючи необхідність розміщення в Італії ядерних ракет, навіть латинське прислів'я «Хочеш миру, готуйся до війни». Навіть, коли ядерні засоби постійно знаходяться в стані бойової готовності і їм необхідно 15—20 хвилин, щоб досягти цілі, який сенс існувати цей латинський вислів? Для нашого часу не підходить прислів'я двох тисяч років давності. Треба брати на озброєння іншу істину: «Хочеш миру, готуйся до миру!»

Чому б урядові Італії не висунути ініціатором конференції по роззброєнню в Європі? Наша країна вже піддавалася руйнуванню у минулому і не бажає повторити цей гіркий досвід у майбутньому. Якщо пан Теллер (одні із «батьків» американської атомної бомби і ревний адвокат нейтронної. — Прим. автора) так готується до ядерної війни, хоча б із застосуванням «делікатної» нейтронної бомби, будь ласка... Але хай він бере її у себе вдома!».

Теорія про те, що шлях до «справжнього миру» проходить через гонку озброєнь, не нова, вторе йому Роберто Іноцентіні із Флоренції. — Це такий собі Адольф у Німеччині знайшов вирішення всіх проблем у період кризи в загальному переоборудуванні... Багатою німцями це вирішення здається тоді відомим. Адже всі знали, що ворогом миру і процвітання всіх бід був горезвісний «російський тоталітаризм». «Справжній мир» Гітлера був жертований і в інших країнах — Іспанії, Чехословаччині, Австрії. А що планували планували у світовому напрямі, то багато демократичних країн виявили такий мир прищадним.

Але ось одного разу погляди сатанували італійський гарнізон... У відповідь на «підступний напад» була розв'язана «справжня війна», котра, як правильно, є прямию відповіддю на «справжню» до миру».

І сьогодні це вважається б «історичною істиною», якби не було Сталінграда... І сьогодні «ворог» той самий. Послухати Рейгана, так СРСР — причина всіх бід. Америка знову намагається «примусити себе поважати». У наявності всі передумови для ініціатури, і якщо тепер у Європі не замисляться всерйоз про інший мир, менш жорстокий, ніж «мир», проголошуваний Рейганом, про мир незалежний і такий, що менше загрожуватиме ініціантами, існує небезпека, що вже не буде можливості написати підручник історії, щоб пояснити нападкам, що сталося.

Непідробно тривогою пройняті слова Рафаеле Йо Яконо, жителя Палермо, столиці Сіцилії, у містечку Комізо мають бути розміщені американські «крилаті ракети».

«Писку вам під враженням захливеться звістка про ракетні бази, котрі повинні з'явитися на рідній сіцилійській землі, і про рішення приступити до виробництва нейтронної бомби. Страшно уявляти собі до якого безумства дійшли ініціатори правителів США і якими їх принципістами стали італійські політики! Риск ядерної війни незмірно зріс. А італійські газети, журнали, радіо і телебачення змагаються в неслухняних щодо політики СРСР. Мені гідко бачити і чути сльозки брехні і лицемірства навколо. Присягаюсь, я б зробив усе, щоб повернути італійському і американському керівництву адронний гравець і почуття відповідальності...»

Навряд чи листи, які ми прощували, потребують коментарів. Вони свідчать про те, що перед очима нашої над Італією ядерної загрози люди доброї волі не схилили мовчати, незважаючи ні на які залякування і фальшиві «аргументи» місцевих стратегів та їх аналогів у буржуазній пресі. Італійці сумніваються, поришують, протестують.

О. ХАЗОВ, заслуж. АПН.

Рим.

ПОЧАЛИСЯ ЗАНЯТТЯ

БУДАПЕШТ. Новий навчальний рік почався у вищих навчальних закладах Угорщини. Тільки на деяких відділеннях вузів до занять приступили 60 тис. студентів. Велика кількість угорських юнаків і дівчат почала навчання у вузах брагних соціалістичних країн. Найчисленніша група студентів УНР приступила до занять у вищих навчальних закладах Радянського Союзу.

БЕРЕГТИ ПРИРОДУ

Проблема виховання у молодого покоління бережливого ставлення до природи

Сполучені Штати продовжують розширювати гонку озброєнь, здійснюючи заплановані функції захисту своїх «жизненно важливих інтересів» у різних районах земної кулі.

(Із газет).

Американський аршин. Малюнок із журналу «Ойлендінгел» (НДР).

▲ Прогні виробництва нейтронної бомби

▲ Конференція в угорській столиці

▲ Для сімей білців революційної армії

▲ Зміцнюється солідарність молоді Мексики і СРСР

ЕПІДЕМІЯ НАРКОМАНІЇ

ВАШИНГТОН. Вищі навчальні заклади США уражені епідемією наркоманії. Згідно з офіційними даними, за останні роки кількість студентів університетів і коледжів, які регулярно вживають наркотики, зросла майже вдвоє і досягла 36 процентів.

КОМСОМОЛЬСЬКА БУДОВА СТУДЕНТИ ПРОТЕСТУЮТЬ

САН-ХОСЕ. Представники ряду студентських організацій Гондурасу зайняли представництво ООН у Тегусігалпі, щоб висловити протест проти сваволі властей. Вони вимагають звільнити групу політичних в'язнів, більшість яких сальвадорські біженці. Студенти обвинувачують такий режим генерала Паса Гарсії в розправі над двома відомими гондураськими патріотами — Фіделем Мартінесом і Томасом Наві.

ТРАДИЦІЙНА ЗУСТРІЧ

МЕХІКО. (ТАРС). Якразовою демонстрацією дружби і глибокої симпатії до радянської молоді, до радянського народу стало урочисте відкриття 7-го Тижня дружби молоді Мексики і Радянського Союзу. Ці тижні проводяться з 1975 року по черзі в кожній з країн.

Мексиканські юнаки і дівчата гаряче вітали делегацію радянської молоді — молодих робітників, викладачів, учнів, артистів, художників з різних міст і республік СРСР.

З мексиканської сторони в цій традиційній зустрірі, організованій комітетом дружби молоді «Мексика—СРСР», беруть участь представники національної молодіжної комісії Мексиканської комуністичної партії, інших молодіжних організацій.

Генеральний секретар національного руху революційної молоді Уго Діас Томе, який виступив з вітальним словом, підкреслив велике значення зустрірі молоді двох країн у справі зміцнення і розвитку дружби і співробітництва між Мексикою і СРСР. Такі зустрірі, сказав він, сприяють зміцненню солідарності молоді країн світу в боротьбі за незалежність, національний суверенітет, свободу і демократію.

МОЛОДІЖНИЙ ТИЖДЕНЬ

АДІС-АБЕБА. Трудолюбним починком відзначили ефіопські юнаки і дівчата першу річницю створення своєї загальнонаціональної організації — Асоціації молоді революційної Ефіопії (АМРЕ).

У рамках проведеного тут молодіжного тижня сотні тисяч молодих робітників, сільських трудящихів і учнівської молоді на добровільних засадах взяли участь у благоустрої міст і сіл, будівництві нових шкіл, лікарень, працювали на полях державних ферм і сільськогосподарських кооперативів. Вони подали також допомогу сім'ям бійців революційної армії і народної міліції.

(ТАРС).

Фотохроніка ТАРС

ПЛАВАННЯ ПУТІВКА В МАЙСТРИ

Плавання — один із головних олімпійських видів спорту. Багато уваги приділяє його розвитку обласна рада товариства «Авангард», яка має два плавальних басейни — в Світловодську і Олександрії. Неабияких успіхів домоглися, зокрема, вихованці тренера Анатолія Івановича Котенка з міста енергетиків. Троє з них — Євгенія Ходика, Юлія Крижачак та Марина Корвєгіна — виконали нормативи майстрів спорту СРСР. Нині вони продовжують удосконалювати свої здібності в плавальних центрах Ленінграда і Києва.

Десятки учнів А. І. Котенка успішно виступали на обласних і республіканських турнірах. Чимало працює тренер з школярів, які згуртовані в спеціалізованих спортивних класах.

В. ТВЕРДОСТУП,
громадський кореспондент «Молодого комунара».

ГПО-50

Наближення до висоти

У ЗАПОРІЖЖІ ЗАКІНЧИВСЯ РЕСПУБЛІКАНСЬКИЙ ФІНАЛ ЧЕМПІОНАТУ КРАЇНИ З БАГАТОБОРСТВА ГПО НА ПРИЗИ «КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ПРАВДИ»

Коли укомплектовувалась збірна області для участі в цьому турнірі, тренери і відповідальні працівники облспорткомітету, проаналізувавши результати обласного фіналу, ще раз відзначили, що найгірше виступають багатоборці перших двох ступенів, тобто школярі. Саме представники цих вікових груп підводили команду Кіровоградщини на республіканських змаганнях. Нерідко вони отримували нульові оцінки, і збірна відчувалася в низ турнірної таблиці. Так було кілька років підряд.

І ось знову проба сил. На цей раз стартували багатоборці лише третього, четвертого і п'ятого ступенів, тобто змагання почали шістнадцятирічні, а завершували їх чоловіки 40—60 і жінки 35—55 літ.

За Кіровоградщину виступали С. Кушпіль, О. Артеменко, В. Твердоступ, Т. Марченко, В. Широких, Н. Ізюменко, Ю. Повороз-

ка, Н. Пуда, Л. Радіонов, Н. Борик. В особистому заліку стартував О. Глушенко.

Більшість членів збірної області показали результати значно вищі, ніж на обласному фіналі. Вагомими були показники наших багатоборців у стрільському турнірі: Н. Борик, Н. Ізюменко, В. Широких, виступили відповідно 92, 96, 95 очок. А ось кращі результати на сто- метрівці: В. Твердоступ — 12,00; В. Широких — 12,2; Т. Марченко — 13,00; О. Артеменко — 13,00 секунд. Шістдесятиметрівку успішно подолав Ю. Поворозка — 7,7 секунди. А в плавальному басейні відзначились О. Артеменко, В. Твердоступ, Л. Радіонов. Динамівець Володимир Твердоступ, наприклад, стометрову водну до- ріжку «взяв» за 1 хвилину 05,1 секунди. Є 40 очок! Але потім Твердоступу не пощастило під час кро- гового забігу. Він був трав-

мований, і товариші по команді вже вважали, що Володимир зійде з дистанції. Та багатоборець, зібравши всю волю і витримку, не зупинився. І знову є залік (в цілому — 143 очка).

Завідуючий відділом спортивної та оборотно-масової роботи обкому ЛКСМУ Сергій Шаповалов так прокоментував виступ нашої збірної:

— Ми чекали трохи кращих результатів у секторі для метання гранати, на кресовій дистанції і в плавальному басейні. Тут де-хто з наших багатоборців був у середняках, а часом і побував потрапити в число аутсайдерів. Звідси й висновок: треба завчасно до початку республіканського фіналу бачити кандидатів у збірку, яким необхідно регулярно тренуватись. І все ж загальнокомандне сьоме місце — значне досягнення. А Ізюменко була другою призеркою у своїй віковій групі. Її запрошують до збірної республіки.

1126 очок набрала команда багатоборців Кі-

ровоградщини. Це — лише на 32 — 34 — 57 — 59 очок менше, ніж збірни Харківської, Кримської, Донецької та Запорізької областей, які з року в рік виставляють на чемпіонати досить сильні колективи. Першим призером стала збірна Дніпропетровської області (1356 очок), другим — м. Києва (1243). Якби не травма В. Твердоступа, який хоч ліцензій метрів, секунд не втратив Кіровоградці на арені За-

поріжжя, можна було б сподіватися на місце в провідній п'ятірці. І все ж багатоборці області довели, що вони здатні наближатися до лідерів і випередити їх. У рік, коли відзначається піввіковий ювілей ГПО, вони не осоромились і мали значне сходження. У цьому неабияка заслуга старшого тренера нашої збірної М. М. Запальоскіна.

М. ВІНЦЕВИЙ.

Друга призерка республіканського фіналу чемпіонату країни з багатоборства ГПО Кіровоградка Н. ІЗЮМЕНКО.

- ▲ СХОДЖЕННЯ БАГАТОБОРЦІВ ГПО
- ▲ ВЕЛОСИПЕДИСТИ ВИРУШАЮТЬ У КРАСНОГІРКУ, ЩОБ ЗУСТРІТИСЯ З ГЕРОЯМИ СПАРТАКІВЦЯМИ
- ▲ КОМСОМОЛЬЦІ ПРИЙДУТЬ ДО ПІДЛІТКІВ
- ▲ НАДІІ ТРЕНЕРА А. І. КОТЕНКА
- ▲ АВАНГАРДІВЕЦЬ ОЛЕКСАНДР АЛТУХОВ — ВОЛОДАР СРІБНОЇ НАГОРОДИ

▲ **БОРІТЬБА КЛАСИЧНА.** Міжвідомча пенсія України з класичної боротьби серед юніорів і юнаків 1962, 1963 і 1964 років народження три дні тривала в м. Дружівці Донецької області. В складі збірної центральної ради товариства «Авангард», яка перемогла в командному заліку, виступав студент факультету фізичного виховання Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна, кандидат у майстри спорту Олександр Алтухов. Він став срібним призером серед тих, хто мріяв славим в другій середній ваговій категорії.

▲ **НАСТІЛЬНИЙ, ТЕНІС.** Змагання з цього виду спорту за програмою спартакіади-81 ДСТ «Спартак» відбулися в спортивному залі Кіровоградського медичного училища імені Мухомова.

Впевнено провели турнір спортсмени-авіатори, які стали переможцями серед колективів першої групи. А в другій не мали собі рівних поєдинки молоді ракетки з команди обкому профспілки працівників авіатранспорту і шосейних шляхів.

Ці колективи стали володарями перехідних кубків і дипломів першого ступеня президії обласної то- лярства «Спартак».

Редактор В. СТУПАК.

Ректорат, партком, комітет комсомолу і студпрофком Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування з глибоким сумом сповіщають про трагічну загибель студента першого курсу механіко-машинобудівного факультету

СТАРЕНКОВА
Михайла Михайловича

і висловлюють співчуття рідним та близьким по- чившого.

ФІЗКУЛЬТУРНИМ активістам області ми рекомендуємо організувати зустрічі юнаків і дівчат з ветеранами партії, Ленінського комсомолу, радянського спорту, кращими тренерами, провідними спортсменами, які виступлять з бесідами, лекціями про радянський спосіб життя, розвиток фізкультурного руху.

Безпосередньо в колективі фізкультури слід передбачити організацію поєдинків з багатоборства ГПО, естафети вулицями міст і сіл, легкоатлетичні, велосипедні пробіги, змагання з різних видів спорту на призи героїв-земляків, вечори спортивної слави, показові виступи кращих спортсменів. Численні змагання, конкурси, спортивні свята треба влаштовувати на честь 50-річчя комплексу ГПО.

Обласна рада ДСТ «Колос», наприклад, проводить з 28 вересня по 3 жовтня масовий велопробіг територією Кіровоградського, Маловисіського, Новоархангельського, Новоукраїнського, Голованівського та Ульянівського районів. Учасники пробігу зустрінуться в селах і містах з фізкультурними активістами, юними спортсменами, колишніми фронтовиками. Вони приєднаються до учасників Всесоюзної експедиції «Літопис Великої Вітчизняної». В селі Красногірці Голованівського району велосипедисти відвідають музей підпільної комсо-

мольської організації «Спартак». У колективах «Колоса» будуть влаштовані турніри з багатоборства ГПО, в яких візьмуть участь ті, хто відзначився на жнивній ниві. Кращі жінки, комбайнери, водії автомашин — усі, хто зби-

Кожен місяць, кожна декада в ці осінні дні насичена цікавими спортивними подіями — тривають старту в залік ІІІ спортивних ігор молоді України. В школах, профтехучилищах, вузах почалася підготовка до складання нового заліку з фізичної та військово-технічної підготовки, тривають поєдинки обласної спартакіади сільських, селищних, міських Рад народних депутатів.

НАС ЧЕКАЮТЬ СТАДІОНИ

ДО ТИЖНЯ
ФІЗИЧНОЇ
КУЛЬТУРИ І СПОРТУ
НА УКРАЇНІ

рав хліб і достаєля його в засіки Батьківщини, продемонструють свою майстерність на спортивних аренах. А 9—11 жовтня ті хто, відзначившись під час цих змагань, мірятимуться силами і майстерністю на спортивних базах Кіровограда.

Цікавою буде програма Тижня в Світловодську, Гайвороні, Бобринці, Новоукраїні, Новоархан-

гельську, Олександрії, Знам'яні. Тут планують провести свята ГПО, агітпробіги кращих спортсменів у села, на підприємства. Влаштуватимуться суботники і недільники по впорядкуванню спортивних споруд. Будуть здійс-

нені рейди комсомольських «прожектористів», що перевіряють, як експлуатуються спортивні бази. В шкільні колективи фізкультури направлятимуться десанти з тим, щоб допомогти в створенні спортивних секцій, в обладнанні спортмайданчиків. Такі десанти візьмуть участь в операції «Двір» — вона проводитиметься за місцем проживання ді-

тей та підлітків. Отже, комсомольці, кращі виробничники прийдуть у мікрорайони міст, організують «Старти надій», «Веселі старту», «Олімпійські сходження», подарують хлопчикам і дівчаткам спортивний інвентар, по-

Обласний спорткомітет протягом Тижня посилає спеціальні агітбригади в усі райони області. Разом з лекторами, ветеранами спорту в міста і села поїдуть викладачі та студенти факультету фізичного виховання Кіровоградського педінституту імені О. С. Пушкіна, фехтувальники з колективів товариства «Спартак», гімнасти ДЮСШ облспорткомітету.

А 7 жовтня представники Кіровоградщини складатимуть рапорт про наші досягнення в розвитку фізкультури і спорту в місті-герої Києві. І кожен колектив фізкультури, кожен спортсмен, кожна районна рада спортивних товариств мають вказати в рапорті, як впровадяться в дію комплекс ГПО, як розвиваються олімпійські види спорту, який вклад місцевих спортсменів у копилку збірної області на ІІІ спортивних іграх молоді України, як юнаки та дівчата дбають про будівництво нових і експлуатацію наявних спортивних споруд?

Вже сьогодні за справу мають взятися фізкультурні і комсомольські активісти. Будуть конкретними, діловими їхні дії, то й Тиждень фізкультури та спорту пройде цікаво і принесе користь.

К. СКВОРЦОВА,
завідуюча організаційним відділом облспорткомітету.

«Молодой коммунар» —
орган Кіровоградського
обласного комітету
ЛКСМ України.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділу листів і масової роботи — 2-45-36; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-45-57; відділу пропаганди — 2-45-36; відділу учнівської молоді — 2-45-35; відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; відділу агітації — 2-56-65; фотолaboratorії — 2-45-35; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у п'ятницю, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Дмитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.